

A profilnak megfelelő kötelező tantárgyból vizsgáztak szerdán a végzősök. Van, akinek nem elég az a három óra, és van, aki a kötelező másfél órát is nyögvenyelősen üli ki – derült ki délelőtt.

Elsőként **Szász Zsuzsát** és **Hajdó Szabolcsot** támadjuk le, akiken nem is látszik, hogy néhány perce még matekból érettségiztek. Olyan vidáman és könnyedén lépegetnek lefele a lépcsősoron, mintha egy átlagos sulis napon elengedték volna őket az utolsó óráról.

A Tamási Áron Gimnázium 12. C-s, azaz természettudomány szakos tanulói szerint nem volt nehéz a matematika tételsor.

„Mi természet osztályban vagyunk, úgyhogy **a mi szintünkhöz képest közepes volt**. Elég jól ment, de nem vagyok teljesen elégedett, lehetett volna jobb is – mondja Szabolcs, akinek biológia, humángenetika a választott tantárgya és orvosira készül. Úgy érzi, matekból elrontott valamit, de még nem biztos benne.

Az első tétel a kilenc-tizedikes anyagból volt, a második inkább a tizenegyedik, míg a harmadik a tizenkettedikes anyagot tartalmazta – magyarázza a matek érettségi szerkezetét. Szerencsére nem mond túl sok idegen szót.

Gondolkodni jó

Zsuzsának ahhoz képest, hogy a barátai segítségével csak egy keveset készült az utóbbi egy-két hétben, elég jól ment a matek, de **nem lenne igazi nő**, ha nem lenne így is elégedetlen a teljesítményével. Szerettem volna jobbat írni, de azért egy hetesben minimum reménykedem – bizakodik.

[A román volt eddig a legnehezebb](#), az lefele viszi a jegyét, a magyar és a pénteki informatika választott tantárgy felfelé, a matek pedig középen tartja – mondja.

Érettségizni olyan izgalmas érettségizni, mint amikor a barátoddal együtt a lépcsőn jár, és a csajok szétrebbennek, amikor megtudják, hogy kérdezősködni fogunk. Orsolya lesz az áldozat, de jól bírja.

En még mindig nem fogom fel, hogy érettségizem

Az egy dolog, hogy mi, akik alapvetően humán osztályba jártunk sok évvel ezelőtt, elfelejtettük a matek érettségit, de Orsi, aki most jött ki róla, sem emlékezik rá. Állítólag a stressznek van egy ilyen hatása, hogy törli az emlékeket. Meg a mateknek.

Logaritmus, mátrix, deriválás – nyaggatjuk, hátha a kulcsszavakról eszébe jut, **mégis mi volt a menü**

Logaritmus most pont nem volt, de mátrixok és polinomok igen. Még mondott egy ilyen csúnya szót, de nem értettük. Nem volt nehéz, elég jól ment ahhoz képest, hogy a tanárok mennyit riogatták a matek érettségi nehézségével.

„**Én még mindig nem fogom fel, hogy érettségizem**, sőt már lassan vége is van. Stresszes voltam minden vizsga előtt, de aztán megnyugodtam, amikor láttam, hogy tudom a tételeket. Első éjjel, a román előtt nem tudtam aludni, óránként megébredtem” – meséli az érettségi élményeit.

[Ahogy tegnap Fanninak](#), Orsolyának sem tetszik, hogy **nincs óra a teremben**. Hiába szólnak fél-egyóránként, az nem olyan, mintha az ember végig látná, mennyi az idő, és aszerint osztaná be.

A történelem nem matek

A történelemből vizsgázóknak sem volt nehéz a szerdai érettségi. **Péter-Györgyi László** kimondottan örült a kommunizmusról szóló tételnek, sokat tudott írni a kollektivizálásról, amiről még a nagyszüleitől hallott és olvasott is róla. Ami nem tetszett neki, hogy nem kimondottan történelmi, hanem **politikai kérdések voltak**, és „annyira rámentek erre, hogy szinte már nem is történelem számomra”.

Minden es mindenki gyanús

Azt mondja, románból volt eddig kisebb kellemetlen élménye, felírta a címet, és önkéntelenül aláhúzta. A javítótanár figyelmeztette, hogy újra kell írnia a lapot, mert jelnek számít. Szerencséje volt, csak keveset kellett újraírnia, az előtte ülőnek négy oldalt kellett megismételnie, mert egyszerű vízszintes áthúzás helyett átkeszelte a tévedéseit.

László kicsit túlzásnak tartja ezt az elővigyázatosságot, mert úgyis elviszik a dolgozatokat más megyébe, ismeretlen tanárokhoz. Másrészt ő **nem ilyen egyértelmű jeleket használna**, ha jelezgetni akarna, hanem a szövegbe foglalna valamit, ami kevésbé átlátszó – mondja a gimnázium filológia szakos végzőse.

Inkább a strand, mint az integrálás

Mire végzünk, kiürül a Patkó. Indulnánk vissza a szerkesztőségbe, amikor arra sétál egy kedves ifjú pár talpig érettségizős dresszben. Olyan cukik, nem lehet kihagyni őket.

